

тѣло, кое-то живѣе и осѣща, но въ створеніе разъмно; инди колко треба да намѣ въ скѣта тайна-та на женидба-та, и на каквъ страхотѣ сѧ осуждава оный, кой-то дарз-а за ствараніе-то употреблява за ниски страсти и за ражданіе безъ благословія!

А понеже въ само на дѣѣ отъ различена полъ сведеніни лица, кой-то съ като дѣѣ животни начала, отъ небе-то даденъ благословъ, да раждатъ дѣца, то бы было противно и на сами-тѣ естествени закони, ако бы сѧ развалила таа связа, или ако бы сѧ разширила, да стѣпнѣхъ въ неи по вече отъ дѣе лица; ако бы сѧ сторило това, то животни-тѣ сили изгубили бы си цѣль-тѣ, за конъто съ отредени, па твой сѫщо бы отстѣпили и отъ самъ-тѣ женидбѣ, коа-то само дѣе лица и то за всегда съставлява въ едно тѣло, споредъ думы-тѣ на свето-то писмо:

„И създа Господь Богъ жено-тѣ отъ ребро-то, кое-то взе отъ Адама, и доведе ижъ при Адама, и Адамъ рече: това въ кость отъ мои-тѣ кости, и тѣло отъ мое-то тѣло; таа щесанарица жена, защото възета отъ мъжка-а си; затова ще остави человѣка бацъ си и майкъ си, и ще сѧ прилѣпи при жено-тѣ си, и ще въдѣхъ двоица-та едно тѣло.“
(Быт. П, 22—25) Жена-та бѣ створена отъ мѣжко-то си ребро за това, за да бы была человѣкъ-а едино начало на створенія-та на свой-а родъ, както въ и Богъ едино начало на створенія-та на сички-тѣ родове, а жена-та да бы была всегда на мъжка-а си близъ сърце-то мѹ, и да бы была должна да